

Velké Přílepy – Alenu Mandysovou, nar. 14.4.1956, služební číslo 246687, kterou, ač se s ní setkal při návštěvě jmenovaného zařízení pouze jednou, nepravdivě obvinil, že znemožňovala uplatňování práv cizinců a záměrně je psychicky trýznila, přičemž provedenými kontrolami a šetřením v uvedeném zařízení bylo zjištěno, že Alena Mandysová vykonávala své povinnosti řádně a trestné činnosti se v souvislosti s výkonem své práce nedopustila.

Byl odsouzen podle §174 odst. 1 tr.zák. za použití § 35 odst. 1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku. Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr.zák. mu byl povolen podmíněný odklad výkonu trestu a zkušební doba stanovena na dva roky (výrok o trestu odpovídá výroku o vině z protokolu o hlavním líčení ze dne 13.6.2006 a opravnému usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 8.8.2006, sp.zn. 3T 14/2006 – 235).

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které směřuje do výroků o vině i trestu. Soudu I.stupně vytýká, že jeho rozhodnutí záměrně zkresluje provedené důkazy, opírá se o nepravdivá svědectví, nerespektuje platné zákony republiky a je poplatné režimu. Ignoruje provedené důkazy a fakta i Základní listinu lidských práv a svobod, mezinárodní závazky České republiky a platné zákony. Z rozsudku vyplývá, že objektem chráněných zájmů České republiky je porušování Ústavy ČR, nelidské zacházení s dětmi a obchod s lidmi. Soud I.stupně zcela ignoroval skutečnost, že zákony této republiky jsou nastaveny tak, že dítě mladší 18ti let se nikdy nemá dostat do zařízení, ve kterém Josef Kvasnička pobýval, ale má se dostat do rukou institucí podřízených ministerstvu školství. Soud I.stupně se zdánlivě pokoušel zjistit, co se v Zařízení pro zajištění cizinců ve Velkých Přílepech počátkem roku 1984 (správně má být zřejmě 2004) dělo, ale ve svém rozhodnutí zaznamenal pouze nepodstatné, často z kontextu vytrhané části výpovědí, které často vypovídaly o dění v zařízení v úplně jiném časovém období, než kterého se jeho trestní oznámení týkalo. Pokud jde o výpovědi svědků z řad policistů, namítá, že si zákon vykládali nikoliv podle jeho litery, ale podle svých představ, což soud I.stupně vůbec nevzal v úvahu. Rozhodnutí soudu se opírá o výsledky kontroly, která byla provedena v zařízení koncem roku 1984 (správně má být zřejmě 2004), tedy poté, co v Zařízení pro zajištění cizinců ve Velkých Přílepech po opakovaných stížnostech a žádostech o zjednání nápravy obžalovaného došlo k významným organizačním změnám, nazývaným humanisací tohoto zařízení.